

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์แผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของเขตการศึกษา 5 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องของแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 กับสภาพความเป็นจริงของเขตการศึกษา 5
2. เพื่อศึกษาความสอดคล้องของแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 กับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในเขตการศึกษา 5
3. เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่น และสนองต่อความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือผู้เชี่ยวชาญการประกอบอาชีพในท้องถิ่น จำนวน 38 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน 480 คน และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน 480 คน รวมเป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 998 คน

- เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมี 3 ฉบับคือ
- ฉบับที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบสภาพการประกอบอาชีพของประชากรในท้องถิ่น มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (check list)
 - ฉบับที่ 2,3 เป็นแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (check list) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) และแบบปลายเปิด (open ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนตัว ใช้คำร้อยละ และข้อมูลในส่วนที่เป็นคำสำรวจ ความคิดเห็นของตัวอย่างประชากร ใช้คำร้อยละ และระดับฐานนิยมในการให้นำนักทวารคดีเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพและความสนใจในการที่จะเลือกเรียนพื้นฐานวิชาชีพทั้ง 5 แผนงาน

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของเขตการศึกษา 5 มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่น โดยเฉพาะวิชาชีพแขนงงานบ้าน แขนงงานเกษตร และแขนงงานอาชีพอื่นๆ ส่วนวิชาชีพแขนงงานช่าง เรื่องงานไม้ และแขนงงานช่างประดิษฐ์ทุกเรื่อง ยังไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เพราะเป็นอาชีพที่ไม่มีแพร่หลายทั่วไป
2. อาชีพเกือบทุกแขนงงานในแผนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของเขตการศึกษา 5 มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม ยกเว้นแขนงงานช่าง เรื่องช่างไม้ และแขนงงานเกษตร เรื่อง การเลี้ยงสัตว์ปีก
3. แผนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของเขตการศึกษา 5 สนองความต้องการของนักเรียนเกือบทุกแขนงงาน ยกเว้นแขนงงานช่าง เรื่องงานไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตามแผนการสอนดังกล่าวนี้สนองความต้องการของผู้ปกครองทุกแขนงงาน
4. ในการปรับปรุงแผนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่น และสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองมากยิ่งขึ้น ควรมีการเพิ่มรายการสอนพื้นฐานวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

เรื่อง	การทำอาหารที่เป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว
เรื่อง	การทำของดอง
เรื่อง	การทำอาหารแก้ม
เรื่อง	การกวนผลไม้ชนิดต่างๆ
เรื่อง	การประกอบอาหารตามเทศกาลของท้องถิ่น
เรื่อง	การตกแต่ง ซ่อมแซม และดัดแปลงเสื้อผ้า

แผนงานเกษตร

เรื่อง การปลูกพืชไร่

เรื่อง การทำสวนผลไม้ชนิดต่างๆ

เรื่อง การเพาะเห็ดชนิดต่างๆ

เรื่อง การเลี้ยงสัตว์เล็ก

แผนงานช่างประดิษฐ์

เรื่อง งานประดิษฐ์จากดอกไม้ใบตอง

แผนงานช่าง

เรื่อง งานประกอบวิทยุ

เรื่อง งานใช้และบำรุงรักษาเครื่องยนต์

เรื่อง งานถักทอ

เรื่อง งานทาเซลล์แลคและแลคเกอร์

แผนงานอาชีพอื่นๆ

เรื่อง งานอุตสาหกรรมย่อยในท้องถิ่น

การอภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าแผนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในส่วนที่เป็นงานเลือก ซึ่งจัดทำโดยเขตการศึกษา 5 นั้น ส่วนใหญ่แล้วมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่น และสนองต่อความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่เป็นดังนี้มีเหตุผลที่เป็นไปได้คือ

1. ในการจัดทำแผนการสอน เขตการศึกษา 5 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจากบุคคลหลายฝ่าย ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ประจำเขตการศึกษา 5 ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดที่รับผิดชอบการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ทุกจังหวัด ในเขตการศึกษา 5 ครูใหญ่และครูผู้สอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 5 โดยให้คณะบุคคลดังกล่าวนี้ ร่วมกันปฏิบัติงานจัดทำแผนการสอน จึงเห็นได้ว่าเขตการศึกษา 5 ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ในระดับท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับหลักการในการพัฒนาหลักสูตรที่ดีด้วยการ นำเอากำลังคนในท้องถิ่นจากหลายๆฝ่ายมาช่วยกันจัดทำแผนการสอน

2. การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอน ทำให้แผนการสอนนี้สนองความต้องการของชุมชน สอนความต้องการของผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนและครูเป็นบุคคลที่อยู่ในระดับหน้าชุมชน ย่อมจะรู้อะไรถึงสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นครูยังเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน ย่อมจะรู้อะไรถึงปัญหาและความต้องการของนักเรียน และยังรู้อะไรถึงพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนอีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม แผนการสอนนี้ก็ยังมีรายการสอนบางวิชาซึ่งที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่น และยังไม่สนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองนัก เพราะมีเหตุผลต่าง ๆ กัน โดยจะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แผนงานเกษตร เรื่อง การเลี้ยงสัตว์ปีก

นักเรียนและผู้ปกครองมีความต้องการวิชาชีพนี้ แต่ผู้เชี่ยวชาญการประกอบอาชีพในท้องถิ่นมีความเห็นว่า ถึงแม้จะมีการประกอบอาชีพนี้ทั่วไปในท้องถิ่นก็ตาม แต่ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอาชีพนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

- (1) ผู้ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพหลักจะต้องลงทุนในการจัดซื้อสัตว์ปีกมาเลี้ยง ต้องจัดสร้างโรงเรือน จัดซื้ออาหาร ยารักษาโรค และอื่นๆ ซึ่งเป็นการลงทุนสูง และไม่อาจคาดหวังได้ว่าจะมีรายรับคุ้มกับรายจ่ายหรือไม่
- (2) ผู้ประกอบอาชีพนี้จะต้องมีความรู้ในเรื่องการเลี้ยงและการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี เพราะถ้าขาดความรู้และประสบการณ์แล้ว อาจทำให้เกิดกิจการล้มเหลวได้
- (3) จะต้องมีกาแสวงหาตลาดเพื่อการจำหน่าย บางครั้งอาจต้องเสี่ยงต่อการกวดราคาของพ่อค้าคนกลาง รายรับอาจไม่คุ้มกับต้นทุนและเวลาที่เสียไป
- (4) ถ้ามีการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพนี้โดยทั่วไปแล้ว อาจทำให้เกิดผลล้นตลาด ทำให้ราคาตกจนผู้ประกอบอาชีพนี้ขาดทุนได้

2. แผนงานช่างประดิษฐ์ ทุกรื่อง

นักเรียนและผู้ปกครองมีความต้องการอาชีพนี้ แต่ผู้เชี่ยวชาญการประกอบอาชีพในท้องถิ่นมีความเห็นว่า อาชีพแผนงานช่างประดิษฐ์นี้เป็นอาชีพที่มีในบางท้องถิ่นเท่านั้น อย่างไรก็ตามยังมีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอาชีพนี้ ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ

- (1) อาชีพนี้เป็นงานช่างฝีมือที่มีการเผยแพร่ความรู้ในวงจำกัด เช่นถ่ายทอดอยู่ในเฉพาะครอบครัวหรือเฉพาะวงการ ความรู้ในงานแขนงนี้จึงไม่แพร่หลายและมีผู้ประกอบอาชีพนี้เพียงบางท้องถิ่นเท่านั้น
- (2) ผลผลิตอันเกิดจากการประกอบอาชีพนี้จัดเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นในการดำรงชีวิตของประชาชนในชนบทที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่มีการประกอบอาชีพนี้ทั่วไป
- (3) การที่ยังมีความจำเป็นจะต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพนี้ก็เพื่อเป็นการส่งเสริมศิลปในท้องถิ่นให้คงอยู่ และสามารถสืบทอดกันต่อไปได้ เป็นการส่งเสริมให้มีการใช้วัสดุในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีงานทำ และการประกอบอาชีพนี้นับเป็นงานอดิเรกที่สามารถเพิ่มพูนรายได้ในยามที่ว่างจากการประกอบอาชีพหลักได้อีกด้วย

3. แขนงงานช่างเรื่องงานไม้

นักเรียนและผู้ปกครองมีความต้องการอาชีพนี้ แต่ผู้เชี่ยวชาญการประกอบอาชีพในท้องถิ่นมีความเห็นว่า มีการประกอบอาชีพนี้เพียงบางท้องถิ่นเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องสนับสนุนและส่งเสริม การที่ที่มีความเห็นเป็นดังนี้อาจเป็นเพราะ

- (1) อาชีพงานไม้ นับว่าเป็นงานช่างฝีมืออาชีพหนึ่งที่มีการถ่ายทอดวิชาในเชิงช่างอยู่ในวงจำกัดภายในครอบครัว หรือภายในวงการแคบๆ และโดยเฉพาะในชนบทนั้นมิได้มีการสอนวิชาชีพนี้นักโดยตรง ส่วนใหญ่แล้วจะเรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติและทำงานด้วยใจรัก ต่อเมื่อฝึกปฏิบัติไปนานพอสมควรแล้วจึงจะมีความรู้พอที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ อย่างไรก็ตามถ้าไม่มีฝีมือดีพอก็จะไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ที่จะมาใช้บริการ ดังนั้นอาชีพนี้จึงเป็นอาชีพที่ค่อนข้างจะไม่มั่นคงนัก
- (2) การที่นักเรียนและผู้ปกครองมีความต้องการอาชีพนี้ เพราะเห็น

ประโยชน์ในการที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการประดิษฐ์ของ
ใช้ในครัวเรือน หรือตกแต่ง ซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องใช้ในบ้าน จำพวก
โต๊ะ เก้าอี้ ม้านั่ง ชั้นวางของ เหล่านี้เป็นต้น

4. แขนงงานช่าง เรื่องไฟฟ้า

ผู้เชี่ยวชาญการประกอบอาชีพในท้องถิ่นมีความเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีทั่วไปใน
ท้องถิ่น จำเป็นที่จะต้องสนับสนุนและส่งเสริม ผู้ปกครองก็มีความต้องการให้บุตรหลานของตน
ได้เรียนพื้นฐานวิชาชีพนี้ แต่นักเรียนไม่ต้องการเรียน การที่นักเรียนไม่ต้องการเรียนอาจเป็น
เพราะ

- (1) ท้องถิ่นในชนบทส่วนใหญ่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ นักเรียนจึงยังไม่เห็นประโยชน์
ของการใช้ไฟฟ้า หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า
- (2) นักเรียนอาจกลัวอันตรายอันเกิดจากการใช้ไฟฟ้า หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า
เพราะเคยได้รับการขู่ หรือห้ามปรามจากผู้ใหญ่ หรือเคยพบเห็นผู้ที่ได้รับ
อันตรายจากไฟฟ้าด้วยตนเองหรือฟังจากข่าวลือ

สำหรับอาชีพต่างๆอีกหลายอาชีพที่พบว่า เป็นอาชีพที่นักเรียนและผู้ปกครองมีความ
ต้องการ และผู้เชี่ยวชาญการประกอบอาชีพในท้องถิ่นก็มีความเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีทั่วไปในท้อง
ถิ่น จำเป็นที่ต้องสนับสนุน และส่งเสริม แต่พื้นฐานวิชาชีพเหล่านั้นมิได้ถูกนำมาใส่ไว้ในแผน
การสอนนั้น อาจเป็นเพราะเหตุดังต่อไปนี้

1. มิได้มีการสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของประชากรกลุ่มที่ได้รับ
ประโยชน์จากการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งได้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง
ก่อนที่จะจัดทำแผนการสอน ดังนั้นแผนการสอนจึงไม่มีพื้นฐานวิชาชีพเหล่านี้
2. อาชีพที่ควรที่จะเพิ่มเติมในแผนการสอนนี้เป็นอาชีพที่มีทั่วไปในท้องถิ่น เช่น
การทำของคอง การกวนผลไม้ชนิดต่างๆ งานใช้และบำรุงรักษาเครื่องยนต์ เป็นต้น อาชีพ
เหล่านี้ในสังคมชนบทจะไม่มีการสอนกันโดยตรง แต่จะเรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติสม่ำเสมอจน
เกิดความชำนาญ และยังคงอาชีพฝีมือของผู้ประกอบการก็สามารถประกอบอาชีพเหล่านี้ได้
ด้วยเหตุนี้ จึงมิได้นำพื้นฐานวิชาชีพนี้มาใส่ไว้ในแผนการสอน

3. บางอาชีพเป็นอาชีพที่มีมาแต่เดิมของท้องถิ่น คนในท้องถิ่นมีความรู้ ความชำนาญ ในการประกอบอาชีพนี้เป็นอย่างดีแล้ว ได้แก่อาชีพ การทำสวนผลไม้ การปลูกพืชไร่ การทำนา จึงมิได้เห็นความสำคัญของอาชีพเหล่านี้

4. บางอาชีพเป็นอาชีพหลัก และเป็นอาชีพที่มีชื่อเสียงของบางท้องถิ่น ผู้ประกอบ อาชีพนี้มักมีกรรมวิธี หรือเคล็ดลับบางประการในการผลิต จึงทำให้ผลผลิตที่ได้นั้นมีคุณภาพ ราคาข้อมเยว มีจำหน่ายแพร่หลายอยู่ตามท้องตลาดทั่วไป เช่น อาหารที่เป็นอุตสาหกรรมใน กรอบครัว ได้แก่ วุ้นเส้น เส้นหมี่ เส้นกวยเตี๋ยว กุนเชียง น้ำพริกเผา ฯลฯ ดังนั้นจึงไม่เห็น ความจำเป็นในการที่ต้องเรียนรู้พื้นฐานการประกอบอาชีพนี้

อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าพื้นฐานวิชาชีพที่มีในแผนการสอนกลุ่มการงานและพื้น ฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในส่วนที่เข็นงานเลือก ของเขตการศึกษา 5 นั้นสนอง ความต้องการของผู้ปกครองทุกอาชีพ แต่สังเกตได้ว่าระดับฐานนิยมความคิดเห็นของผู้ปกครอง ก่อนข้างต่ำ คือเท่ากับระดับ 2 เท่านั้น มีฐานนิยมระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับที่สูงที่สุดเพียง 2 อาชีพ แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีความต้องการให้บุตรหลานของตนได้เรียนวิชาชีพไม่สูงนัก ทั้งนี้เป็น ไปได้ว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาชีพ และยังมีความมุ่งหวังที่จะ ให้บุตรหลานของตนได้เรียนวิชาสามัญเป็นวิชาหลัก เพื่อจะได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และประกอบอาชีพรับราชการต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร ที่กล่าวว่า พ่อแม่ ผู้ปกครอง และแม้แต่วัยนักเรียนเองส่วนใหญ่ยังมีความ นิยมการเรียนวิชาสามัญมากกว่าวิชาชีพ เพราะหวังที่จะศึกษาต่อเรื่อยไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และยังมีนิมกกันว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเป็นบัณฑิต มีเกียรติ มีโอกาสก้าวหน้า มากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ ปัญหาและเจตคตินี้แก้ไขได้ยาก ต้องอาศัยเวลา และต้อง ใช้วิธีการแนะแนวและการประชาสัมพันธ์ให้เห็นคุณค่าของวิชาชีพต่างๆให้มากยิ่งขึ้น¹

¹สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "ปัญหาในการพัฒนานักเรียนไปสู่โลกของงาน,"

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ฝ่ายจัดทำแผนการสอน ควรได้มีการสำรวจความคิดเห็นของชุมชน โดยเฉพาะผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง และนักเรียน เพื่อทราบปัญหาและความต้องการในการประกอบอาชีพต่างๆ ก่อนที่จะนำพื้นฐานวิชาชีพเหล่านั้นใส่ไว้ในแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในส่วนที่เป็นงานเลือก ซึ่งจะต้องจัดทำเพิ่มเติมขึ้นอีกในโอกาสต่อไป

1.2 ฝ่ายจัดทำแผนการสอน ควรมีการสำรวจแหล่งอาชีพในชุมชนเพื่อช่วยในการจัดรายการสอนพื้นฐานวิชาชีพให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่น และควรมีการสำรวจตลาดที่เป็นแหล่งขายผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสำรวจตลาดแรงงานเพื่อที่จะให้นักเรียนได้ใช้เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของตน

1.3 ควรมีการอบรมครูให้มีความรู้เรื่องการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพอย่างถ่องแท้ สามารถที่จะประชาสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และโน้มน้าวจิตใจของนักเรียนและผู้ปกครอง ให้มีความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาชีพ ไม่ตกเป็นทาสของความรู้สึกรู้สึกหรือค่านิยมที่อยากจะรับราชการ หรือคิดที่จะพึ่งพาผู้อื่นตลอดกาล แต่สามารถที่จะใช้วิชาชีพที่ได้ฝึกฝนมานั้นช่วยตนเองได้ มองเห็นช่องทางการประกอบอาชีพและสามารถประกอบอาชีพอิสระได้โดยไม่ต้องง้อผู้อื่น

1.4 ผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัดและระดับโรงเรียนต้องประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบว่า ผู้ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 หลักสูตรดังกล่าวเปิดกว้างในด้านวิชาชีพ และมีแนวส่งเสริมให้นักเรียนได้หันมาศึกษาวิชาชีพที่ตนถนัดและสนใจมากกว่ามุ่งเรียนทางด้านอุดมศึกษาเพียงสายเดียว ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองมีความตื่นตัว พร้อมทั้งจะปรับตัวกลับมาสนใจในการเรียนรู้พื้นฐานวิชาชีพต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรจะได้มีการวิจัยแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในส่วนที่เป็นงานเลือก ซึ่งจัดทำโดยเขตการศึกษาอื่นๆ เพื่อจะได้ปรับปรุง

แผนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่น และสนองความต้องการของ
นักเรียนและผู้ปกครองมากขึ้น

2.2 ควรจะได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาว่า นักเรียนและผู้ปกครองที่อยู่ในแหล่งอาชีพ
แตกต่างกันจะมีความต้องการเรียนหรือให้เรียนพื้นฐานวิชาชีพต่างๆ แตกต่างกันหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย